

nende Instituter. Jeg kan anføre Exempler paa, hvor Industrier, som ere sunde og ubeskyttede, som ere knyttede til Agerbruget, og faste dobbelt saa Meget af sig som Jorden, blive absolut regnede for Nul, hvorimod kun Jorden tages i Betragtning fra Overformynderiets Side. (Busk: Det Samme gjore Kreditforeningerne.) Ja, ganske vist, men de ere ogsaa „Kreditforeninger for Landet i Endomme“. En vis Trang er der, og altsaa er det rimeligt, at ærede Medlemmer ville søge at afhjælpe denne Trang. Nu skal jeg ikke indlade mig paa Detailler, thi det vil blive et kommende Udvalgs Søg at bearbejde dem, men jeg tror ikke, at denne Søg gaar saa hurtig igjennem, som det ærede Medlem antager. Et væsentligt Punkt skal jeg saaledes tillade mig at berøre, et Punkt, som forøvrigt allerede er berørt, og det er Sagens ubestridelige Forhold til Toldloven. Jeg kan ikke negte, at det ærede Medlem her foran mig, selv om han udtalte sig noget skarpt, for skarpt maaste, dog væsentlig har Ret i, at Forskjellen mellem beskyttet og ubeskyttet Industri ikke staar klar for Publikum. Det kan være vanskeligt nok for os Andre og for dem, der ere inde i den Ting, at se klart i de Forhold, men Publikum i Almindelighed fortaar det ikke, og har man først dannet en Kreditforening for beskyttede og ubeskyttede Industrier imellem hinanden og udstedt Papirer, og de ere komne ud, vil Publikum i Almindelighed blive meget opragt, hvis man fra Statens Side vrører ved den Sikkerhed, som ligger til Grund for de Papirer, der ere udstedte, og som Jolk sidde inde med. Naar man altsaa først er paa det Reie med, at vi have en Toldlov, og det har næsten alle Lande, som netop paa særlig Maade berører de industrielle Forhold, er det klart, at det er en særlig Forbindelse mellem en saadan Kreditforening og Toldloven, en Forbindelse, som man ikke kan lade ude af Betragtning. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne gif altsor let hen over dette Punkt. Han erklaerede, at man kunde dele en saadan Kreditforening og ved Udlaanene skjelne mellem den beskyttede Industri og den ubeskyttede Industri, men jeg er ingenkunde sikker paa, at man vil gjøre det fray, maaste ikke for man har faaet Syn for Sagen for, at det vil være rigtigt at gjøre det. Der vil reise sig vægtige Stemmer mod at gjøre det, og jeg er vis paa, at man fra yderlig protektionistisk Side vil modsætte sig denne Sondring, og dette vil være en klog Politikk fra Protektionisternes Side. Jeg er ingenkunde sikker paa, at Kreditforeningen vil tage de rette Hensyn der. Det kan tvivrigt maaste

være vanskeligt at faae oprettet en Kreditforening paa en fornuftig Basis for industrielle Eiendomme, og det vil derfor maaste lyde lidt underligt fra min Side at ønske, at der skulde ikke være en, men to Kreditforeninger, nemlig en for de beskyttede og en anden for de ubeskyttede Industrier. Jeg betragter det som væsentligt, om en Industri kan staa paa sine egne Ben og taale en Konkurrence fra Udlandet, eller om den skal støttes paa Medborgernes Beskyttning. Jeg anser det for saa væsentligt, at man fra Lovgivningens Side bør lette Afgangen til at faae Industrien fondret paa denne Maade inden for Kreditforeningerne, naar man overhovedet skal have Industrien til at staa paa egne Ben; thi der er jo Industrier, der bestaandia anraabe Staten om Hjælp og bestandig ville have Mere, og de bør ikke i samme Kreditforening sammenblendes med de ubeskyttede og selvstændige Erhverv. Dette er fra min Side ikke jagt af fanatisk Interesse for Frihandelen, men ligefrem af praktiske Grunde. Jeg forudsor, det vil blive endnu vanskelige at faae en fornuftig Toldreform, hvis dette Forslag bliver til Lov. Der er nu allerede mange Vanskeligheder til Stede for at faae en saadan Reform, og denne vil yderligere vanskeliggøres ved dette Forslags Gjennemførelse. Jeg skal endnu udtale, at det forekommer mig, at de ærede Medlemmer, der have stillet Forslaget, ikke kunne anføre, at der i den Grad er presserende Trang til Stede med Hensyn til dette Forslags Gjennemførelse, at man ikke kan vente, indtil man er blevet enig om en Revision af Toldloven. Naar den Forbindelse, jeg har paaapeget mellem disse to ellers ensartede Love, er anerkjendt fra alle Sider, maade det anerkjendes, at det maatte være rigtigst først at faae Toldloven revideret, for at Publikum ikke bagester skal komme og sige: Vi have i god Tro kjøbt Papirer, som i Henshold til Loven af 1863 havde Sikkerhed i industrielle Etablissementer af den Bestaafenhed, her omhandles, og nu et Aar eller to efter kommer man med en ny Lov, som meget væsentlig vrører ved Sikkerheden. Det forekommer mig, praktisk først at have en Toldlovreform for længere Tidlag til Rette, en Toldlov med de Vilkaar, hvorunder Industrien heri Landet skal leve i et længere Tidrum

M. Sørensen: Det er kun en ganske enkelt Bemærkning, jeg vil gjøre, og det er den, at mine Betænkneligheder med Hensyn til Burderingen af de Eiendomme, som omhandles i Lovforslaget, paa ingen Maade ere imaa. Det ærede Medlem for Rigsbankens Afdeling (Scharling) var den Ænfte, som var inde paa, efter hvilke Regler den